

A Dóm tértől Indiáig

Nem mindennap fordul elő, hogy magyar sikerről hallunk Indiából. A közelmúltban kiderült, hogy azért ehhez sem kell feltétlenül egy aztalitenisz világbajnokság. Dr. Vághy Pál a SZOTE Gyógyszertani Intézet tanársegédje jóvoltából, aki Új Delhiben egy nemzetközi társaság díját nyerte el. Hazatérése után beszélgettünk a sikerről, s arról, ami mögötte van.

— Egy amerikai központú nemzetközi szív-kutatási társaság — *International Society for Heart Research* — irt ki pályázatot fiatal kutatóknak, amit folyóiratában az év elején tett közzé. Tizenkét példányban kellett beküldeni a dolgozatokat, s a pályázók közül négyen vettek részt a kongresszuson.

— Most írták ki először a pályázatot?

— Igen. Két évvel ezelőtt Tokióban határozták el, hogy a szívbetegségek veszélyessége, a halálozási statisztikákban elfoglalt helye miatt ösztönözni fogják a fiatal kutatókat ezek vizsgálatára.

— Mi volt a kongresszuson?

— Nemzetközileg ismert, elismert szaktekintélyek tartottak előadást, egy délután pedig a mi előadásainkra szántak. Mindenki nulláról indult, s az előadás után az anyagra vonatkozó kérdésekre kellett válaszolni.

— Igaz?

— Nem volt veszténivalóm. Azon a napon először a londoni D. J. Hearse olvasott fel. Anynyit róla, hogy négy előadása hangzott el ezen a konferencián. Rá még tudtam figyelni, az öt követő két amerikai kutató előadására már alig. A névsorban én voltam az utolsó; a szív-mitochondriumok anyagcserejéről beszéltem. Utána a zsűri visszavont dönteni.

— Érezte, hogy nyert?

— Nem törtem ezen a fejemen. Egy más mellett ültünk négyen, vártuk a döntést. Aztán bejelentették, hogy ki nyerte a díjat. Nem tudom elmondani, hogy akkor mit éreztem. Mindenki gratulált, többek között *Richard John Bing* is, akiről a díjat elnevezték. Sajnálom, hogy senki sem volt ott Magyarországról, aki igazán velem tudott volna örülni.

— Visszhang?

— Mindenki megismerte a nevem, s ettől kezdve népszerű ember voltam. Mindenki kíváncsi volt rám szeretett volna velem pár szót váltani.

— Hogyan fogadták itthon?

— Egyik zsűritag telefonált az intézet vezetőjének, tehát amikor hazajöttem már tudták. Az igazi öröm ez volt. Amit elértem, abban a többieknek is nagy részük van. Különben az a véleményem, hogy ma a tudományban már nem lehet egyedül eredményt elérni. Segítőkéz társakra, vitapartnerekre van szükség.

— Mióta dolgozik az intézetben?

— 1970-ben végeztem az orvosegyetemen, azóta vagyok itt. Segítőkéz, megértő közösségre találtam. Jelentős esemény volt, amikor néhány éve *Bor Pállal* kezdtünk együtt dolgozni. Jelentkezett az utánpótlás is. Tehetséges hallgatók kerültek hozzánk, akik meghálálták a velük való törődést. Sok segítséget kaptunk *dr. Szekeres László* professzortól, az intézet vezetőjétől.

— Tervei?

— A díj után megnőttek az elvárások. Ez nem baj, mert mi magunkkal szemben mindig igényesek voltunk. Szeretnénk publikálni az eddigi eredményeinket — azt hiszem van közöttük a pályázathoz hasonló színvonalú — de az igazi jövőt a további kísérletek jelentik.

F. GY.

SPORT

Bronzérmes a SZOTE

Az idén immár másodszor volt egyetemi és főiskolai sporttalálkozó helyszíne október 19–22. között a DELEP SC Szőregi úti sportcsarnoka. Ezúttal a hazánkban talán még kevésbé népszerű sportágban, a kínai eredetű tollaslabdában rendeztek országos bajnokságot huszonkét felsőoktatási intézmény 164 versenyzőjének részvételével.

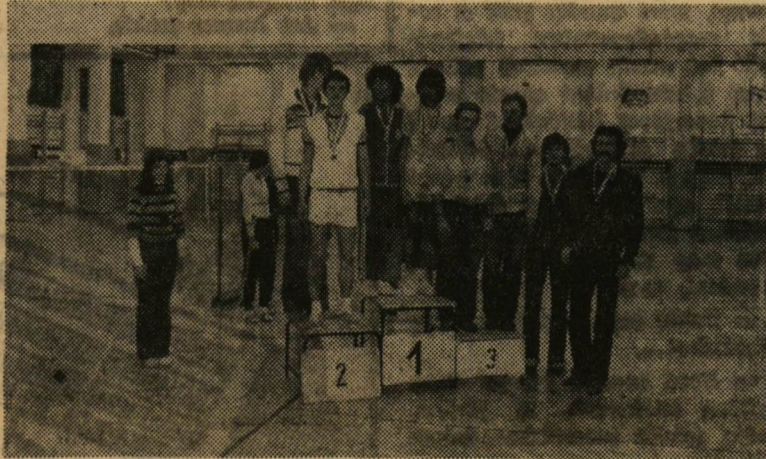
A Szegedi Orvostudományi Egyetem sportbizottsága által már harmadizban megszervezett rangos sportesemény ünnepélyes megnyitóján többek között jelen volt *Márkus József*, az Oktatási Minisztérium egyetemi és főiskolai főosztályának sportreferense, valamint az Egészségügyi Minisztérium képviselőjében *Katona Gábor*. A felsorakozott csapatokat *dr. Berencsi György*, a SZOTE sportbizottságának elnöke üdvözölte, majd kezdetét vette a négynapos küzdelem.

Elsőként — izgalmas, színvonalas mérkőzéseken — az intézmények hat-hat fős csapatai találkoztak egymással a pályákon. A házigazda Szegedi Orvostudományi Egyetem tollaslabdázói, a hagyományokhoz híven az idén is jól szerepeltek, s végeredményben a Budapesti Műszaki Egyetem és a Testnevelési Főiskola együttese mögött az előke-

ző harmadik helyet szerezték meg. A bronzérmet nyert csapat tagjai voltak: *Cserhádi Adrienn*, *Nagy Éva*, *Tombácz Zsuzsanna*, *Tombor Attila*, *dr. Varró András* és *dr. Veszprémi László*.

A bajnokság harmadik és negyedik napján került sor az egyéni versenyekre, melyeken a Testnevelési Főiskola együttesének tagjai játszottak a legjobban: öt versenyszámból háromban végeztek az első helyen. A szegediek közül ismét csak a SZOTE versenyzői érdemelnék elsősorban dicséretet, négy számban szerezték bronzérmet. Említésre méltó még a *Juhász Gyula* Tanárképző Főiskoláról *Joó Gyöngyi*, valamint a *Csöti-Molnár* női páros szereplése.

Az eredmények: férfi egyesben *dr. Varró András* a harmadik helyen végzett; 5–8. lett *Tombor Attila*. Női egyesben *Tombácz Zsuzsanna* és *Joó Gyöngyi* az 5–8. helyen végzett. Férfi párosban a *Veszprémi-Tombor* és a *dr. Varró-Erdődi* páros a harmadik helyet szerezte meg; 5–8. lett a *Tary-Láng* (JATE) páros. Női párosban a *Tombácz-Joó* és a *Csöti-Molnár* páros kapott bronzérmet. Vegyes párosban 3. lett a *Tombor-Tombácz* kettős.

A Férfiak páros-versenyének érmesei

Játszottunk Pécsen

Előzmény: még az áprilisi szegedi Jogásznapi alkalmával az ország három jogi karának vezetősége megállapodott abban, hogy tovább szélesítik az egymás közötti baráti kapcsolatokat.

E gondolat jegyében rendezték meg október második felében Pécsen a joghallgatók tömegsportnapját. A három kar találkozója két sportágban — kispályás labdarúgásban és női kosárlabdában — mérték össze erejüket, ügyességüket a jogászközösség, a rossz időjárás ellenére küzdelmek, jó mérkőzéseket láthatott a nagyszámú pécsi közönség. A szegediek — az őszi betakarítási munkák miatt — sajnos, csak tartalékosan szerepeltek, ennek ellenére a focisták kitétek magukért, s alig szorultak a második helyre. A kosárlabdázó lányoknak már gyengébben ment, így nekik csak a harmadik hely jutott.

A sportnapot követően a három kar KISZ-vezetői megegyeztek abban is, hogy esztendő rendszerezésén megismerik az ifjú jogászok sporttalálkozóját. Ennek értelmében legközelebb a buda-pestiek látják vendégül a testvérkarok sportoló hallgatóit.

Apáthy Kupa

A hagyományoknak megfelelően az idén is — október 28-án — megrendezték a Szegedi Orvostudományi Egyetem kollégiumainak kispályás labdarúgó-tornáját, az Apáthy Kupa küzdelmeit.

A körmérkőzéses rendszerben lebonyolított bajnokságon végeredményben az Apáthy Kollégium csapata végzett az első helyen, megelőzve a Jancsó és a Semmelweis kollégiumok együtteseit.

Előadássorozat indul!

A TIT Csongrád megyei Szervezetének Elnöksége ez év januárjában elfogadta és melegen támogatta a *Kémiai és Gyógyszerészeti Szakosztály* elnökének ama bejelentését, hogy a Szakosztály vezetősége az 1978/79. esztendőre több előadásból álló szabadegyetemi előadássorozatot megszervezésére, illetve megtartására vállalkozik Szegeden.

A májusig tartó program minden előadására reprezentatív előadókért kértünk fel, akik szakterületük nemzetközileg is elismert tekintélyei. Figyelemmel voltunk arra is, hogy a Szakosztályunk nevében feltüntetett kettős megjelölés érvényre jusson az előadások tartalmi vonatkozásában is. A természettudományok humán, centrikus tárgyalásmódja, vagy az orvostudományok természettudományos megközelítése úgy véljük nem hogy zavarja, hanem színesebbé fogja tenni ismeretterjesztő előadásainkat. A hét előadásból álló sorozatnak, ha a *Gyógyszerészet aktuális kérdései* közös címet adnánk, csak részben fedné az igazságot. A valóság ugyanis az, hogy minden előadás témakörének központjában a beteg ember lesz, kiknek sorsát, gondjait és problémáit megoldását a legkülönbözőbb szemlélettel és más-más oldalról fogják az előadók megvilágítani. Ezek alapján jogosan vetődik fel az olvasóban a kérdés, hogy a TIT fenti szabadegyetemi előadássorozata végül is kiknek szól? Manapság nehéz éles határvonalat húzni az egyes tárgyak és szakterületek közé, ezért úgy is fogalmazhatnánk, hogy remélhetőleg mindazok számára hasznos lesz a részvétel, akik az egészségügyi pálya valamilyen területén dolgoznak, vagy afelé orientálódnak, illetve más szakterületen dolgoznak, de az egészségügyi ismereteiket bővíteni óhajtják.

A részvétel tehát nincs korhoz vagy előképzettséghez kötve. A Szakosztály Vezetősége terve ugyanis megegyezik a TIT

betűinek eszmei mondanivalójával, nevezetesen széles körben tudományos ismeretterjesztést nyújtani, amely ez esetben áttekinthető fogadni pl. az öngyógyítás veszélyeiről, a kuruzslásról, a korszerű gyógyszer technológia alapjairól és eredményeiről, a hazai gyógynövények felhasználásának jelentőségéről, vagy pl. arról, hogy egyáltalán hol is áll a magyar egészségügy a világ egészségügy tükrében, illetve melyek a társadalmunk elvárásai az egészségügyi ellátásban dolgozóktól? A betegcentrikus, illetve betegség-centrikus előadásokban jól épülnek be a természet tudományok, így elsősorban a kémia, hiszen minden ember érdekelt és érint a környezetvédelem és ennek kapcsán a környezetünk vegyi tényezőinek hatásai, vagy a világhírű gyógyszer-vegyészeti gyáraink is annak mindennapos használatú termékei.

A már véglegesen kialakult program szerint tehát 7 előadás hangzik majd el, havonta egy ízben, és minden esetben hétfői napokon. Az előadások helye a SZOTE Gyógyszerésztudományi Kar Eötvös utca 6. szám alatti nagy előadóterme. E rendezvény sorozatban elsőként *dr. Vinkler Elemér* tanszékvezető egyetemi tanár november 20-án délután 3 órai kezdettel tart előadást az érdeklődőknek: *A gyógyszer születése, a gyógyszerészi kémia múltja és jövője* címmel.

Bízunk benne, hogy kezdeményezésünk amelyet már eddig is nagy érdeklődés kísér — eléri a célját. Tekintettel a közérdeklődésre számotartó témákra Szakosztályunk Vezetősége úgy tervezi, hogy a TIT Szabadegyetemi előadások jövő évi programját úgy állítja majd össze, hogy Szegeden kívül — az igényeknek megfelelően — megvénk más nagyvárosokban is megtartjuk ismeretterjesztő előadásainkat.

DR. REGDON GÉZA

NB I-es kézilabda — „diákközelből”

Nem éppen rózsás hangulatban találtam *Kovári Árpádot*, a Szegedi Volán férfi kézilabda csapatának edzőjét, amikor felkerestem, és a csapattól, az eredményekről kérdeztem.

Sajnos, a Debreceni Dózsa elleni mérkőzés után a játékosok nagyon elkeseredtek. A közönség is elállt mellőlünk, — reméljük, csak rövid időre. —, sokan „telikabátot” emlegetnek, pedig csak zakót kaptunk a bajnoksápiránsától.

— Ennek ellenére előbbre lépett a csapat!

— Igen! Két mérkőzésünk van még hátra, valószínűleg negyedik helyre kerülünk. (Lettünk is — a szerk.) Ez a tavalyi kilencedik helyhez képest nagy előrelépés, bár igen sok sérültünk volt, akiknek kiesése esetleg pontot vagy pontokat ért. Ebben az évben kiléptünk a nemzetközi porondra is.

— Hogyan volt megelégedve a játékosokkal?

A két kapus közül tavasszal *Bartalos Zoli*, ősszel *Farkas Józsi* volt a jobb. A mezőnyjátékosok közül *Lesti*, *Dobó* és *Barabás* játéka emelkedett az átlagos színvonal fölé, de tavasszal elégedett voltam *Lukács* és *Hubai*, ősszel pedig *Várhegyi* játékaival.

— Bizonyára olvasta a *Magyar Ifjúság* hasábjain egy egyetemista levelet, melyben panaszkodik, hogy nincs diákkupa a Volán mérkőzéseire.

Igazat kell adni a levélírónak, de megoldást sajnos, egyelőre nem tudunk. A sportcsarnok befogadó képessége állítólag 1500 néző, ennek ellenére a legutóbbi mérkőzésen 2500 néző volt. A Magyar Ifjúságban is megválaszoljuk a levelet, amiben leírjuk majd, hogy mérkőzéseinkre 300

diákot engedünk be ingyen, de többre nem vállalkozhatunk.

— Milyen a kapcsolat a Volán csapatának az egyetemekkel és főiskolákkal?

A legjobbnak a Tanárképző Főiskolával ítélem meg a kapcsolatunkat, de sajnos a felsőoktatási intézményekben sokadrangú kérdés lett a kézilabda. A legutóbbi felfedezettünk a ma is játszó *Lesti*. A jogi karra jár egy miskolci gyerek, őt is szeretnénk volna igazolni — de számára fontosabb szempontok voltak.

Lukács János és *Farkas József* azok közé tartoznak, akik jelenleg esti- illetve levelező tagozaton tanulnak a JATE jogi karán, illetve a természettudományi kar matematika tagozatán. Mindketten harmadévesek.

Azt hiszem a játékosok 60–70 százaléka elvégezte a középiskolát, vannak, akik már végeztek valamilyen felsőoktatási intézményben, mi pedig most koptatjuk a farmerunkat — mondja *Lukács János*. — Én most, az év végén jörendő lettem.

— Én pedig közepes — veszi át a szót *Farkas József*.

— Sokan irigyelnek benneteket, nagyszerű dolog az NB I-ben szerepelni.

Nem tagadom, nekem is tetszik, amikor ezek tapsolnak egy-egy gólról, de nem egészen fenéki tejfő a mi életünk — bólogat *Lukács*. — Naponta két edzést tartunk, emellett például ezen a héten három meccset játszottunk, egyet Békéscsabán, egyet Győrben, egyet pedig itthon. Ehhez jön még hozzá a tanulás és természetesen a magánélet.

— Na és nekem meg családomban is van — közli *Farkas*. — Én

azoknak, akik irigyelnek bennünket, csak annyit mondhatok, hogy a két alapozási időszakban van a vizsgaidőszak, a nyári szünet pedig edzőtáborozással telik el. Így aztán hosszú ideje kevés időm van, amit a családom körében töltök.

— Szerintetek összeegyeztethető-e a felsőoktatási képzésben való részvétel a legmagasabb szintű sportolással?

Szerintem igen. — mondja *Farkas József*. — Csak rengeteg lemondással. — S arról sem kell megelégednünk, hogy tanáraink egy-két esetben hiányzásainkat elnézik, és ez nagyon jó, hiszen valamifajta támogatást, megértést lehet éreznünk — szöli közbe *Lukács János*.

Szegeden néhány éve csak, hogy igazán népszerűnek tekinthető a kézilabda. A hazai kézilabda bajnokság színvonala évről évre emelkedik, és ebben a lenagyo szerepet a vidéki városok vállalják. Debrecenben 6–8, esetenként 10 ezer néző buzdítja csapatát, a Tatabánya már évek óta bajnok-aspiránsként lép pályára. Az idén bajnokságot is nyert. — A szerk.) Szegeden pedig sajnos, egyelőre csak a csapat teljesítménye emelkedik; a nézőszám a csarnok befogadóképessége miatt korlátozott. Pedig éppen az edző mondta: a közönség pontokat jelent a csapatnak.

Az egyetemisták, főiskolások szeretik a kézilabdát, de a 21 forintos belépőjei aránytalanul magas, a pénztárcájukhoz mérve. Jó lenne, ha mégis sikerülne valamilyen kedvezménnyel megközelíteni azok számát, akik lelkes szurkolásukkal újabb pontokat szerezhetnének a Volán csapatának.

— LES —